

KOFTA PUSDIENĀS

„Kas tas par
dīvaino ēdienu,
ko tu ēd?”

Katrina Makpetersa
(Stāsts ir balstīts uz patiesiem notikumiem)

Šie notikumi risinājās ASV.

Rojs apsēdās pie galda un atvēra savu pusdienu maisiņu. Viņa ģimene tikko bija pārvākusies, un šodien viņš pirmo dienu apmeklēja jauno skolu. Mamma bija pagatavojusi viņa mīļāko ēdienu — koftu. Viņš bija sajūsmā par to, ka varēs to ēst!

Rojs iztina koftu no cepampapīra. Kofta līdzinājās tievai, garai kotletei. Viņam ļoti patika, kā smaržoja gaļai pievienotās garšvielas. Un caurums vidū to padarīja līdzīgu

mazai stabulītei. Viņš pielika to pie mutes un tajā iepūta. Pēc tam viņš nokoda gabaliņu. Gardi gan!

„Hei!” uzsauca puisis galda otrā galā. „Kas tas par dīvaino ēdienu, ko tu ēd?”

Rojs sajuta, kā viņa vaigos ieplūst sārtums. „Tās ir manas pusdienas.”

„Nu, tās neizskatās īpaši labi.” Zēns smējās.

Rojs nezināja, ko atbildēt. Viņš nezināja to, ka šajā skolā koftu neviens neēda. Viņš negribēja, lai citi padomātu, ka viņš ir dīvains, tāpēc viņš nolika savas pusdienas

malā un izskrēja laukā starpbrīdī.

Pēc skolas Rojs atrada mammu pakojam ārā kastes.

„Es vairs nevēlos uz skolu ņemt līdzī koftu,” teica Rojs.

„Kādēļ?” vaicāja mamma. „Tas ir tavs mīļākais ēdiens.”

Rojs pastāstīja, kas bija atgadījies skolā. „Tas bija tik apkaunojoši!”

„Man žēl, ka tā atgadījās,” teica mamma. „Lielākā daļa cilvēku šeit nekad nav ēduši koftu. Kā būtu, ja mēs dotu citiem bērniem iespēju to pagatavot?”

„Kādēļ?” Rojs jautāja. „Viņi to neēdīs.”

„Tu to nevari zināt, līdz nebūsi viņiem piedāvājis! Es zinu, ka ir grūti iegūt jaunus draugus, taču mēs visi esam Dieva bērni. Dažreiz mums vienkārši citam citu ir labāk jāiepazīst.”

Rojs par to padomāja. Viņš negribēja, lai citi par viņu smietos. Taču viņš vēlējās sniegt bērniem pie pusdienu galda iespēju to saprast. Un kofta tiešām bija garšīga.

Viņš pamāja ar galvu. „Labi. Pagatavosim vēl.”

Nākamajā dienā pie pusdienu galda Rojs dziļi ievilka elpu. Viņš apsēdās blakus tam

zēnam, kurš par viņu bija smējies.

Rojs atvēra savu pusdienu maisiņu. „Vai kāds no jums gribētu pagatavot armēņu ēdienu?”

Pārējie bērni sapulcējās ap Roju, kamēr viņš iztina koftu.

„Es gribu pagatavot,” atbildēja zēns.

„Es arī,” piebilda meitene. Rojs padeva apkārt koftu, lai visi to varētu pagatavot. Pēc tam viņi visi nokoda gabaliņu.

„Tas tiešām garšo ļoti labi!” teica zēns. „Kā to sauc?”

„Kofta,” Rojs atbildēja.

„Forši!” Zēns pasmaidīja. „Mani sauc Džons. Vai vēlies ar mani starpbrīdī spēlēties?”

Rojs apstiprinoši pamāja ar galvu, jo viņam bija pilna mute. Viņa mammai bija taisnība — viņi visi arī ir Dieva bērni! Un dalīšanās viņam palīdzēja sadraudzēties. ●

PAGATAVO PATS SAVU KOFTU UN PATALIES AR TO!

Sajauc **0,5 kg jēra vai liellopu maltās gaļas**, **1 sīpolu (sakapātu)**, **30 g bulgura vai rīvmaizes**, **2 ķiploku daiviņas (smalki sakapātas)** un **pa vienai tējkarotei ķimeņu, malta koriandra, paprikas, kanēļa un sāls**. Saritini maisījumu rullišos un uzdur katru uz metāla iesmiņa. (Ja izmanto koka iesmiņus, no sākuma izmērcē tos 30 minūtes ūdenī.) Cep 180°C 20 minūtes vai — līdz gaļa ir viscaur izcepusies.

